

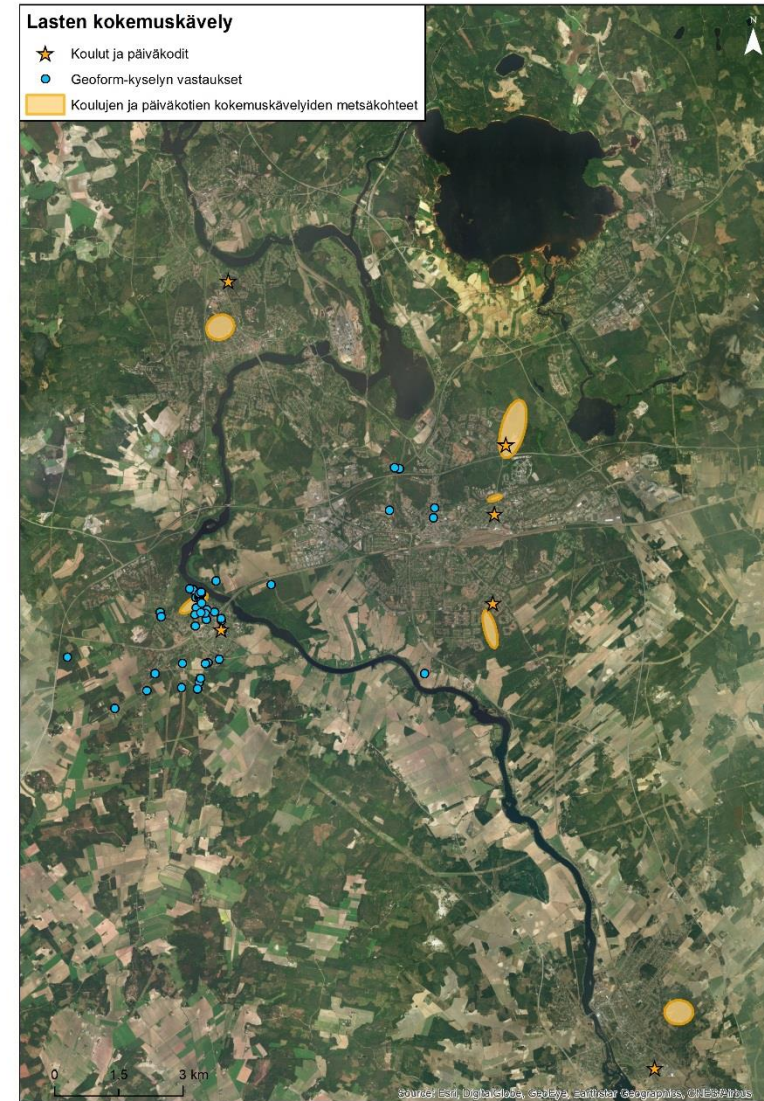
Lasten kokemuskävely

- Lasten ja nuorten kokemuksia 11 ryhmältä eskarilaisista yläkouluun. Kyselyyn osallistuivat Käpylän, Valkealan ja Lehdokin metsäeskarit, Vahteron koulun ensimmäinen, toinen ja viides luokka, Sarkolan koulun Kotikallion ryhmä, Tähteenkadun koulun 8.-9. -luokka, Korian koulun kolmas ja neljäs luokka ja Viialan koulun viides luokka.

Lasten havaintoja erilaisista metsistä esimerkkeinä;

Havumetsässä tuntui hauskalta ja kivalta puiden keskellä. Ilma tuntui puhtaan raikkaalta ja maa oli märkä. Oli rauhallista ja hiljaista – oksat rapisivat, sade ropisi ja linnut sirpittivät, visersivät, käkättivät, raakkuivat ja piipittivät – ja ylilentävät joutsenet kaakattivat. Myös puiden sisältä kuului ääntä. Luonto, metsä, puu ja multa tuoksuivat hyvältä, ja syksyinen metsä märältä. Mäntypuukangas oli hyvä juoksualusta hippaleikkeihin

- **Sekametsä** tuntui normaaliilta, rauhalliselta ja hiljaiselta, märältä ja viileältä. Tuuli tuntui kivalta ja ilma puhtaalta. Osa puista oli vaihtanut väriä. Äänimaailmassa kuului hiljaisuus ja linnunlaulu. Lapset haistoivat kosteuden, syksyn, koivun, pihkan ja tervan. Märkä haju koettiin sekä oudoksi että hyväksi – haistettiin myös tunkkainen home. Lehtomäen sekametsistä löytyi leikkeihin sopivia erilaisia puita, myös vanhoja ja kaatuneita.

Miellyttäviä paikkoja

Luonnossa lapsilla oli hauskaa ja he olivat onnellisia. Lapset korostivat, että luonnossa tulee aina hyvä olo, ja osa halusi halata opettajaa. Lapset arvostivat metsien rauhaa ja hiljaisuutta, raikkautta ja puhtautta, ja iloitsivat linnunlaulusta ja kauniista maisemista. Rauhallista oloa toi linnunlaulu sekä muut luontoäänet ja metsän tuoksut. Eräs ryhmä totesi, että parasta on kun koulusta suoraan pääsee metsäpoluille, nuotiopaikalle ja kallioille.

Mukavia leikkipaikkoja:

- Veden äärellä – veteen oli mukava heitellä kiviä ja rannat olivat hienoja. Lapset kuuntelivat veden suhinaa ja pulputusta.
- Retkipaikat ja majat (Kurkimäki) – ehdotuksena puiset, maisemaan sulautuvat penkit
- Sekametsät, missä erilaisia piilopaikkoja ja puita: vanhoja, kaatuneita, kivien päällä kasvavia. Kaatuneet/kaadetut puut, joista voi tehdä majoja (Kotimetsän alaosa, Pappikallion pururata).
- Isot kivet, siirtolohkareet ja rapakivet – voi löytää katinkultaa! (Kotimetsän ylämetsä)
- Pehmeä ja kirkkaanvihreä sammal (Kotimetsä, Pappikallion pururata)
- Pitkospuut suoalueella
- Nuoressa koivikossa voi leikkiä viidakkoleikkiä ja piilosta – tuntui myös jännittävältä, pelottavalta ja haastavalta.
- Ojanpientareen märkä maa muovailuun (Kotimetsän ylämetsä)
- Suutarin pelto eli ”perhosniitty” – ihanan aurinkoinen rinne, kaadettu kuusi jossa kiipeillä ja leikkiä, isot kuuset joiden alla voi leikkiä ja joissa kiipeillä, vanhat kannot ja hapertuneet puut joista raaputtaa ”ruokaa”.
- Turvallisuudentunnetta toivat metsän tutuus (Kotimetsä), polut joilta ei voi eksyä ja joilla

KUVA: Tähteenkadun koulun 8.-9.-luokkalaisista Kettumäen kallio ja sen takana kohoavat kuuset ovat upeita. Onkohan kallioiden välissä koloja? Korkea ja tuulinen paikka saa tuntemaan seikkailunhalua.

Epämiellyttäviä paikkoja

- Liikenteen ääni häiritsi rauhaa ja paikoin haisi bensa. Toisaalta liikenteen humina ja asutuksen läheisyys koettiin myös turvalliseksi. Lapset kiinnittivät myös huomiota sähkölinjoihin (Kymijoen ranta ja pururata).
- Lapset huomasivat tyhjät lasipullot ja roskat (Kurkimäki).
- Lapset mainitsivat kalliolla seisomisen tuntuun oudolta ja jyrkältä. Korkea pudotus pelotti, mutta jyrkäne oli myös sikahieno (Pappikallion pururata). Myös syksyisen metsän ja kaatuneiden puiden liukkaus tuntui vaaralliselta.
- Lapset kiinnittivät huomiota hämähäkinseittiin ja pohtivat, että käärmeen ilmaantuminen olisi pelottavaa. Osa pohti, ettei syksyllä enää näy ötököitä.
- Pimeät ja tiheät kuusimetsät, pikkukuusiryteiköt – tosin ruokkivat mielikuvitusta
- Vetiset alamaat
- Kaatuneista puista tuli myös surullinen olo ja ne nähtiin rumina – tosin ne saivat myös miettimään kaatumisen syitä ja puiden hyödyntämistä (Kettumäki, kuvassa). Vanhoja ja huonokuntoisia puita saisi kaataa, mutta hienot isot havupuut säästää (Pappikallion pururata).

